

මගේ ගම

ජයසේන කොඩිතුට්ටු
වත්තල.

හැරදා ගම් පියස සෙයිලමේ
හැරදා වගේ මනසින් යනවා
පොඩිදා තිබුන ගම අසිරිය මැවෙන
කවදා ගමට යන් දෝ සිතෙනවා

උන්නාට
ගමට
විට
මට

මී දුම් සළුව පොරවාගත් කඳු
හිනැහෙන මනමාලි ගම වටකර
සීතල සුළං රැළි පාවෙන ඉරු
ඔපවත් කපා ගම හැම ගේ

වැටිය
සිටිය
උදය
පීචනය

හන් දියෙ කැටැන්විල කඩපොළ
නුවණැස අවදි කළ පාසැල ඇසට
කළ කී හැම දේම පාසැල්
මැවිලා පෙනේ අද වාගේ සුවඳ

පහුවෙද්දී
වදී
වියේදී
දිදී

පසු කර වෙල් යාය රන්වන් කරල්
කොමලිය දිගිලි ගඟ ඇදුනා දී
ඉඳ හිට දෙගොඩ වැසුනත් ගං වතුර
ගම් බිම් සරසාර විය රොන් මඩෙන්

පිරි
අසිරි
පිරි
පිරි

පිං කෙත ගමේ පන්සල කඳු
ගං ටා හඬින් පෝදා ගම පුබුදු
දං පිං කර ගන්න ගම්මුත් මැලි
සං සාරයෙන් ගොඩ යන මං අත

මුදුනකය
විය
නොවිය
ලඟය

නොදත් හය හතර වැඩි දෙන
වරදක් නොවේ කිසි දින ගම
දුප්පත් අයට ඇති හැකි අය වෙයි
අදටත් මගේ හිත ඒ හන් දයි

සිටියාට
ඇත්තන්ට
පිහිට
ගමට

අම්මා

ජයසේන කොඩිතුට්ටු
වත්තල.

රැයක් හෑ දහවලක්
වෙලාවක් හෑ කලාවක්
වැඩ ඉවර හෑ වෙහෙසකුත්
අම්ම වැනි අය ලොව තවත්

හෑ
හෑ
හෑ
හෑ

ඉවසීම මහමෙර
අහස ආදරයට
මෙත් කරුණා දෝරෙ
අම්ම කවදත් අපට

පරදවයි
පරාදයි
ගලයි
සුවඳයි

ගෙදර බබලන පහන
දරු කැළට මුරකරු
අපිව නැළවුව හී
අම්ම විය සත්සර

වාගේ
වගේ
පදේ
නදේ

බත් රස
දංකුඩ
සැමගෙ කුස්
අම්ම වැනි කෙනෙක්

නොදන්නී
රස බලන්නී
පුරවන්නී
නොදනී

සදා මතකයෙ
අපේ සිත්වල
දෙන පිං වල
අම්ම බුදුවනු

රැදෙන්නී
රැජනී
බලයෙහි
හියයි.

වියෝව

බණ්ඩාර කුමාරනායක
වත්තල උතුර

මගේ සිත පෙර අතිතෙක වීක් දසකයක ගොස්
වීදා තුන් සිත සැදී පැහැදී අද මෙන්ම මුනි
ඇගේ තනියට මමත් මා මෙන් ඇයත් වීක් නෙක උනි
දෙසු මුනි දම් පසක් කරමින් ඇ පැමිනි දුර හිම

නැවතිලා
සිහිකලා
බලා
කලා

පිපී සල් මල් සුවද පතුරා වියගු කැල කුල්මත්
රොන් සොයා එන බමරු වීනා තත් සලා ලස්සන
වෙනස් නොවුනට සල් මල් රුව මගේ ගත සිත
දුරස් වී ගිය ඇගේ රුව ඇත තාම තරුණව

කලා
කලා
වැහැරලා
සැගවිලා

නෙලා දුන් සුදු නෙලුම් මානෙල් විලේ බැස පෙරදා
තාම මල් වල සුවද මතකයි වමල හැත දැන් පෙනි
කෙනෙක් දෙන මල් මීටත් තනියම මගේ බුදු සම්ප්ට
වියෝදක මොන තරම් නපුරුද පසක් කර ගම් හිත

වීදා
වීදා
පුදා
හදා

මගේ මුනිදුන් දෙසු දහමේ පිහිට තනි උන මට
තනිකමයි පාලවයි ඇවිදින් මා වෙලාගෙන හැම
විඩාවට පත්කරයි ගත සිත මතකයන් ගොනු උන
හවස් බාගය ගෙවන බංකුවේ ඔබේ ඉඩ ඉතිරිව

තියේ
පැයේ
ලයේ
තියේ

නොනිමි සෙනෙහස

බණ්ඩාර කුමාරනායක
වත්තල උතුර

අලුත් නිවසක් සමග සැමියමේ පීචනය පැල කර
රැදෙන තෙතමන සාර පොලවේ දලු හිරුට වීබෙමින්
සරු ගසක්වී පල දරන්නට දුන්න උපදෙස් සිහි
මවක් බිරිඳක් වී දැරූ බර අම්මෙ පුදුමයි ජය

තිබේ
තිබේ
තිබේ
ඔබේ

මහා ගල් පර නැගෙන ගින්නේ පසු කරන් කොහොමද
නැගුනු අවමන් වීද දරාගෙන ගිය වගට සලකුනු
මවක් වෙන්නෙ කෙලස ඔබ වගෙ කුකුළුගය සැගවී
අම්මෙ කොහොමද තියා ගත්තේ උතුම් දරු සෙනෙහස

ගියේ
තියේ
තියේ
ලයේ

ගිමන් හරිනා ඇතින්නක මෙන් ආ මගේ ජය දෙස
සිටින අම්මා වරුන් ඔබමෙන් තවත් ලොව ලස්සන
මුලක් පැලයක් ගසක් සෙවනක් වෙන්නෙ කෝමද
කියා දුන් මව මග දමා යන දරුවො දැන් ඇත බෝ

බලා
කලා
පලනෙලා
වෙලා

පියසමර

කේ.පී. කොඩිතුට්ටු
Gray Street, Spring Vale, Vic 3175

කිරිකර මවක දුන්නත් සිය රුහිරු
සිහිකර ඔවුන් හැඳුවත් නෙත කඳුළු
හිරකර සිරුර තුල ඒ කිරි කඳුළු
පියවරු සිටී පිටතට නොම පෙනෙන

පෙරා
පුරා
හොරා
යුරා

කුසතුල දරා ගෙන නම මාසයක්
බිහිකල නමුදු දරුවන් එහි වැඩුනු
හිරකර ඔබා උන් සිය පපු කුහර
උපදිති මැරෙහි පියවරු සිය දහස්

තුල
කල
තුල
කල

තරවටු කලත් නොම යන විට හරි
හදවත හඬා යයි කඳුලුලු නොම
අතහිත වීපා මියදුන මුත් මහ
දුව පුත පැතුම ඔබ දියුණුව හැම

පාචේ
බේචේ
පාචේ
වාචේ

නිවසයි රාජයේ බලගතු
දිවීමග නොසැලි පදවන
දුක සැප දෙකෙහි පිහිටන
අමතක කල හැකි ද මට මගෙ

රජාහන්
නියමුවාහන්
සුමිතුරාහන්
පියාහන්

ඔසවා තබන්නට ඉහලින් ඇති
තම සුව පහස නොව දරුවන් ගැන
කුසගිණි වෙහෙස හිදිමත ගැන හෑ
මොන දරුවාද පියණට බුදු බව

පුටුවේ
සිතුවේ
තැකුවේ
පැතුවේ

දරු පෙම පිරුණු පියවරු
පිය ගුණ මතක දරුවන්
සිය පවුලටම හිති කැන්දුන
පියවරු සිටින නිවසම

වාසනාවන්
වාසනාවන්
සිනාවන්
වාසනාවන්

